

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Києво-Могилянська академія»
Факультет економічних наук
Кафедра економічної теорії

Кваліфікаційна робота

освітній ступінь – бакалавр

на тему: **«Технологічні парки як осередки інноваційної активності та структурних змін в економіці»**

Виконав: студент 4-го року навчання,

Спеціальність: 051 «Економіка»

Панько Анжеліка Андріївна

Керівник Бойко О.М., кандидат
економічних наук, старший науковий
співробітник

Рецензент

Кваліфікаційна робота захищена з
оцінкою

Секретар ЕК

«_____» _____ 20____ р.

Київ - 2025

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПАРКІВ.....	6
1.1. Теоретичні засади визначення поняття технологічних парків.....	6
1.2. Основні завдання та функції розвитку технологічних парків.....	14
1.3. Фінансування діяльності технологічних парків як основних драйверів інноваційного розвитку країни.....	18
РОЗДІЛ 2. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПАРКІВ.....	23
2.1 Особливості функціонування технологічних парків у країнах Європи.....	23
2.2 Створення та розвиток технологічних парків в країнах Азії.....	28
2.3 Інституційно-правове забезпечення функціонування технологічних парків.....	32
РОЗДІЛ 3. ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПАРКІВ В УКРАЇНІ.....	37
3.1 Моніторинг стану функціонування технологічних парків в Україні.....	37
3.2 Інституційне забезпечення функціонування технологічних парків в Україні.....	39
3.3 Розробка пропозицій розвитку технологічних парків період військового стану та повоєнний період в Україні.....	41
ВИСНОВКИ.....	45
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	48

ВСТУП

Актуальність роботи. Створення технологічних парків є актуальним у зв'язку з постійним розвитком технологій та зростаючою конкуренцією на світовому ринку. Вони є важливими центрами для сприяння інновацій, де високотехнологічні компанії, стартапи та дослідницькі установи можуть співпрацювати над новаторськими проектами.

Розвиток технологічних парків сприяє зростанню економіки за рахунок створення нових робочих місць, залучення інвестицій та розвитку технологічних галузей.

Технологічні парки сприяють створенню екосистеми для розвитку та комерціалізації інновацій, що веде до структурних змін в економіці та підвищення її конкурентоспроможності на міжнародному ринку.

Умови глобальної конкуренції змушують країни активно розвивати технологічні парки для залучення талановитих фахівців та стимулювання інновацій. Отже, створення технологічних парків є актуальним та важливим завданням для країн, оскільки вони сприяють інноваціям, економічному зростанню та змінам у структурі економіки, що в свою чергу сприяє зміцненню її позицій на світовому ринку.

Об'єкт дослідження: Технологічні парки як осередки інноваційної активності та структурних змін в економіці країни.

Предмет дослідження: Роль технологічних парків у стимулюванні інновацій, економічному зростанні та змінах в структурі економіки.

Мета дослідження: Дослідження особливостей впливу технологічних парків на інноваційну активність та економічний розвиток, а також визначення їхньої ролі у структурних змінах економіки країни.

Завдання дослідження:

- Здійснити аналіз теоретичних засад визначення поняття технологічних парків
- Визначити основні завдання, функції створення й розвитку технологічних парків
- Визначити потенційні джерела фінансування діяльності технологічних парків як основних драйверів інноваційного розвитку країни
- Вивчити особливості функціонування технологічних парків у країнах Європи
- Охарактеризувати створення та розвиток технологічних парків в країнах Азії
- Проаналізувати інституційно-правове забезпечення функціонування технологічних парків
- Здійснити моніторинг особливостей функціонування технологічних парків в Україні
- Розробити пропозицій функціонування технологічних парків період військового стану та повоєнний період в Україні

Методи дослідження: Літературний аналіз наукових джерел для отримання теоретичних знань про технологічні парки та їхній вплив на економіку, емпіричні методи дослідження, такі як аналіз статистичних даних та збору інформації про розвиток технологічних парків у різних країнах, аналіз конкретних випадків створення та функціонування технологічних парків, порівняльний аналіз та синтез.

Наукова новизна одержаних результатів: У дослідженні здійснено моніторинг впливу технологічних парків на інноваційну активність та структурні зміни в економіці. Особлива увага приділена вивченню факторів, що визначають успішність функціонування технологічних парків та їхню роль у стимулюванні розвитку високотехнологічних галузей.

Практичне значення одержаних результатів: Отримані результати можуть бути використані в розробці та вдосконаленні стратегій розвитку технологічних парків на різних рівнях: від місцевих до національних. Розуміння впливу технологічних парків на економіку допоможе державам та регіонам в ефективному використанні ресурсів для стимулювання інновацій та забезпечення сталого економічного розвитку. Також одержані результати можуть бути корисними для підприємств, які планують розвивати свою інноваційну діяльність в рамках технологічних парків, та для урядових органів, що розробляють політику сприяння інноваціям та економічному зростанню.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПАРКІВ

1.1. Теоретичні засади визначення поняття технологічних парків

Технопарки в сучасній ринковій системі відіграють важливу роль як організаційна форма зрощування фірм, інноваційних компаній, вищих навчальних закладів, консультаційних та інших підприємств сфери послуг та відповідних підрозділів державних органів у єдиний механізм.

Технопарки є важливими елементами інноваційного середовища, що сприяють злиттю наукових досліджень і бізнесу, стимулюють розвиток високотехнологічних секторів економіки та сприяють формуванню нових центрів інноваційної активності. Вони виникли як реакція на виклики, що виникли в результаті зростання кількості студентів у навчальних закладах США після Другої світової війни. Стенфордський університет, володіючи великою ділянкою землі, вирішив здавати її в оренду для використання як офісні приміщення для високотехнологічних компаній. Ця ідея, запропонована професором Фредеріком Терманом, стала основою для розвитку Кремнієвої (Силіконової) долини, що стала символом інноваційного прориву та високих технологій [9; 43].

Подібні концепції технологічних парків поширилися на Європу у 70-х роках. Хоча європейські технопарки були створені за аналогією з американськими, їх темпи розвитку були значно повільнішими. Для виправлення цієї ситуації почали з'являтися інкубатори технологічного бізнесу, які надавали початківцям у сфері інновацій можливість отримати необхідну підтримку і ресурси для створення своїх компаній. Такі інкубатори допомагали забезпечити виробничі приміщення, послуги та контакти з потенційними інвесторами, сприяючи розвитку молодих інноваційних підприємств [14; 40].

У світовій практиці технопарки виявилися дієвим інструментом для створення сприятливого середовища для розвитку інноваційного бізнесу. Вони створюють можливості для взаємодії між вищими навчальними закладами, науковими установами та приватним сектором, що сприяє створенню інноваційних продуктів та технологій. Таким чином, технологічні парки відіграють значну роль у сприянні розвитку інноваційної економіки та формуванні нових центрів технологічного розвитку [20].

Технопарки стали важливим інструментом для багатьох країн у переході до інноваційної економіки та розвитку високих технологій. За даними звітів, у світі налічується понад 700 діючих технопарків, при цьому найбільша концентрація їх розташована у країнах, що лідирують у розвитку інноваційних технологій(рис 1.1.).

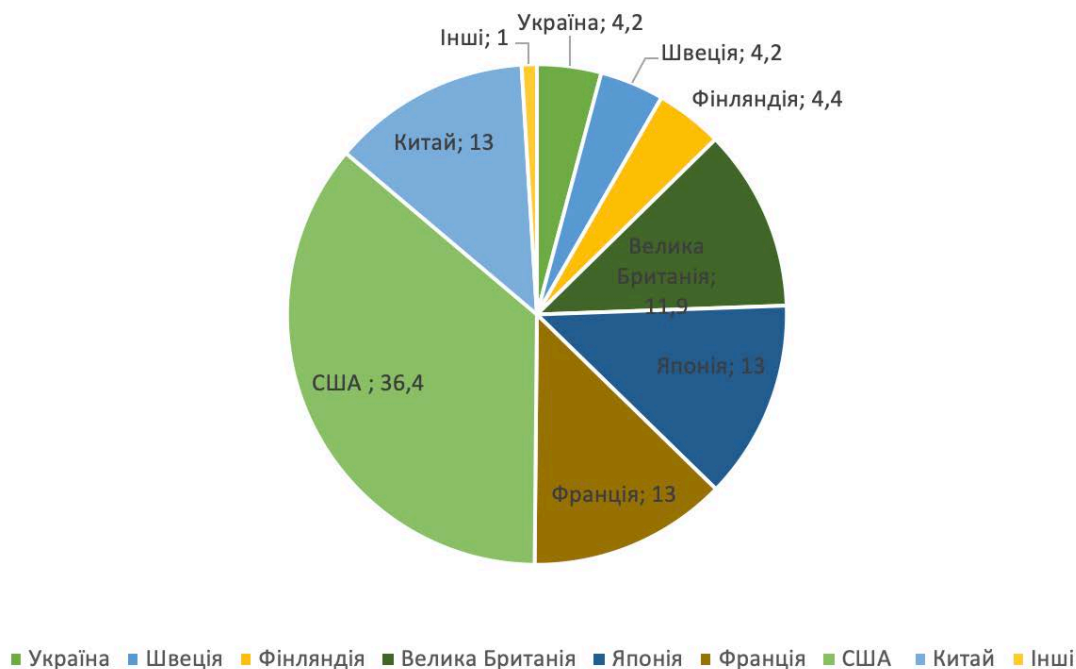

Рисунок 1.1. Кількість технологічних парків у світі

Джерело : [28]

На перших сходинках списку - США, де налічується понад 140 технопарків, і Китай з понад 50 такими структурами. Це свідчить про високий рівень інвестицій та розвитку інноваційного потенціалу у цих

країнах. На далеких позиціях, але все ж наближені до лідерів, знаходяться Франція, Японія, Велика Британія, які також активно розвивають свої технопарки[28].

Для деяких країн, таких як Республіка Корея, Сінгапур та Тайвань, технопарки стали ключовим елементом стратегії переходу до інноваційної економіки. Ці країни вдало використовують технопарки для створення сприятливих умов для розвитку високих технологій та формування інноваційного середовища.

Україна також не залишається осторонь цього процесу, маючи вже 16 технопарків. Це свідчить про зростаючий інтерес до інновацій та високих технологій у нашій країні і може слугувати стимулом для подальшого розвитку інноваційного потенціалу. Отже, технопарки є не лише способом сприяння розвитку високих технологій, але й важливим інструментом перетворення економіки та формування інноваційного середовища в країнах у всьому світі.

Технологічні парки (технопарки) - є важливими структурами для стимулювання інноваційного розвитку та формування конкурентоспроможних високотехнологічних секторів економіки. У наукових дослідженнях і практичних документах визначення поняття "технологічні парки" часто базується на кількох теоретичних засадах[32].

По-перше, технологічні парки розглядаються як організаційно-економічні структури, що сприяють розвитку інноваційного середовища. Вони створюють умови для взаємодії між науково-дослідними установами, вищими навчальними закладами та бізнес-середовищем з метою сприяння комерціалізації наукових розробок та розвитку нових технологій[36].

По-друге, технологічні парки можуть розглядатися як інструменти державної стратегії у розвитку інноваційної економіки. Їх створення і функціонування часто підтримується державою через надання податкових

пільг, фінансову підтримку та інші заходи, спрямовані на стимулювання діяльності в галузі науки, технологій та інновацій[4].

По-третє, технологічні парки можуть розглядатися як елемент територіальної інноваційної системи. Вони діють як центри інноваційної діяльності, які об'єднують науково-технічний потенціал регіону з можливостями бізнесу для спільного розвитку нових продуктів і технологій[4].

Технологічний парк - це науково-виробничий територіальний комплекс, який сприяє розвитку інноваційного середовища та підтримує інноваційну діяльність малих і середніх підприємств у галузі високих технологій. Його основною метою є створення умов для ефективного співробітництва між бізнесом, науковими установами та вищими навчальними закладами з метою стимулювання інноваційного розвитку економіки та підтримки технологічного підприємництва. Технологічні парки можуть бути як комерційними, так і некомерційними організаціями, заснованими у визначеній організаційно-правовій формі, такі як спільне підприємство, товариство з обмеженою відповідальністю, акціонерне товариство, асоціація, фонд або установа[6; 47].

Технологічний парк, як науково-виробничий територіальний комплекс, забезпечує сприятливе середовище для розвитку малих і середніх наукомістких інноваційних фірм. Його структурні одиниці, такі як інноваційно-технологічний, навчальний, консультаційний, інформаційний та інші центри, спрямовані на підтримку та розвиток інноваційного середовища[7].

Технологічний парк, як комерційна чи некомерційна організація, сприяє формуванню інноваційного середовища через створення матеріально-технічної, економічної, інформаційної та соціальної бази для самостійної діяльності малих інноваційних підприємств. Важливим

аспектом є надання технопаркам податкових та інших пільг для стимулювання підприємництва в науково-технічній сфері[7].

Технопарки сприяють розробці нових технологій та комерціалізації досягнень технологічної революції, функціонуючи у межах зонтичних структур, що обслуговують підприємців-початківців та розробників з метою швидкого впровадження розробок і бізнес-планів у виробництво. Таким чином, специфіка технопарків полягає у розробці та впровадженні наукових, конструкторських та технологічних розробок, пов'язаних з високими технологіями, що сприяє інноваційному розвитку економіки[8; 12].

Технопарки відіграють значну роль у розвитку економіки та забезпеченні її конкурентоздатності на світовому ринку. Шляхом створення сприятливих умов для інноваційної діяльності та співпраці між бізнесом, наукою та освітою, вони сприяють зменшенню залежності від імпорту та стимулюють внутрішній ринок. За допомогою технопарків високими темпами зростають обсяги постачання на експорт високотехнологічної продукції, що сприяє підвищенню економічного потенціалу країни та зміцненню її позицій на міжнародній арені[29].

Завдяки технопаркам з'являються нові робочі місця для висококваліфікованих фахівців та можливості для реалізації їх інтелектуального потенціалу. Проєкти, що реалізуються в рамках технопарків, сприяють інноваційному розвитку регіонів та країни в цілому.

Однак, варто зазначити, що до деяких проєктів технопарків можуть бути зауваження контролюючих органів. Це вимагає уважного контролю та вдосконалення системи управління технопарками з метою забезпечення їх ефективності та дотримання вимог законодавства.

Також, важливо відмітити, що деякі проєкти, які реалізуються у технопарках, можуть виходити за межі їх спеціалізації. Це вимагає уваги

до стратегічного планування та вибору проектів з огляду на їх відповідність місії технопарку та потребам ринку.

Класифікація технологічних парків є важливим інструментом для розуміння їхнього різноманітного спектру та функцій(таб 1.1.). Цей аспект допомагає як організаціям, що створюють парки, так і урядовим структурам і дослідникам зрозуміти, як краще планувати, фінансувати та управляти такими проектами.

Таблиця 1.1.

Класифікація технологічних парків

Критерій класифікації	Тип технопарку	Характеристика
Тип стратегії	Інноваційно-орієнтований	- Спрямований на реалізацію великих стратегічно важливих проектів. - Високий рівень інноваційності. - Залучає механізм державно-приватного партнерства.
	Маркетингово-орієнтований	- Зосереджується на просуванні інноваційних продуктів на ринок. - Підтримка їх комерціалізації.
Національна модель	Японська	- Створення технополісів. - Об'єднання державних та приватних організацій, університетів та місцевих органів влади. - Розвиток наукомісткого виробництва.
	Американська	- Надання офісних приміщень для наукомістких фірм. - Підтримка науково-дослідницької діяльності. - Комерціалізація інноваційних розробок.
	Змішана	- Структурна перебудова економіки. - Створення підприємств, що займаються виробництвом інноваційної продукції.
Рівень розвитку інфраструктури	Технопарки з розвинутою інфраструктурою	- Мають усі необхідні приміщення та устаткування для проведення досліджень та розробок.

	Технопарки, що формують інфраструктуру	- Знаходяться на стадії розвитку. - Мають потенціал для зростання.
	Віртуальні технопарки	- Не мають фізичної інфраструктури. - Надають послуги для пошуку та підтримки інноваційних проектів.
Масштаби діяльності	Технопарки-лідери	- Розвинена структура. - Значний вплив на економіку регіону.
	Група технопарків середнього рівня	- Підтримка малих інноваційних підприємств. - Виробництво інноваційної продукції.
	Технопарки низького рівня (початківці)	- Підтримка малих фірм. - Поступовий розвиток діяльності.

Джерело : [9; 12]

Класифікація технопарків за типом стратегії відображає різноманітні підходи до їх організації та функціонування. Інноваційно-орієнтований технопарк спрямований на реалізацію великих стратегічно важливих проектів, що мають високий рівень інноваційності, залучаючи механізм державно-приватного партнерства. Маркетингово-орієнтований технопарк зосереджується на просуванні інноваційних продуктів на ринок та підтримці їх комерціалізації[12].

Класифікація за національною моделлю розглядає різні підходи до організації технопарків у різних країнах. Японська модель передбачає створення технополісів, що об'єднують державні та приватні організації, університети та місцеві органи влади для розвитку наукомісткого виробництва. Американська модель спрямована на надання офісних приміщень для наукомістких фірм, підтримку науково-дослідницької діяльності та комерціалізації інноваційних розробок. Змішана модель передбачає структурну перебудову економіки за рахунок створення підприємств, що займаються виробництвом інноваційної продукції[12].

Класифікація за рівнем розвитку інфраструктури відображає ступінь готовності технопарку для реалізації інноваційних проектів. Технопарки з розвиненою інфраструктурою мають усі необхідні приміщення та устаткування для проведення досліджень та розробок. Технопарки, що формують інфраструктуру, знаходяться на стадії розвитку і мають потенціал для зростання. Віртуальні технопарки не мають фізичної інфраструктури, але надають послуги для пошуку та підтримки інноваційних проектів[17].

Класифікація за масштабами діяльності відображає різний рівень розвитку технопарків. Технопарки-лідери мають розвинену структуру та значний вплив на економіку регіону. Група технопарків середнього рівня надає підтримку малим інноваційним підприємствам та займається виробництвом інноваційної продукції. Технопарки низького рівня або початківці займаються підтримкою малих фірм та поступово розвивають свою діяльність[9].

Класифікація технологічних парків є складним завданням, оскільки вони можуть відрізнятися за різними критеріями. Основні напрями класифікації можуть бути доповнені та змінені відповідно до конкретних умов та потреб.

По-перше, можна розглядати технопарки за галузевою спеціалізацією. Наприклад, агротехнопарки, спрямовані на розвиток інновацій в сільському господарстві; біотехнопарки, що фокусуються на біотехнологіях; інформаційно-технологічні парки, які сприяють розвитку ІТ-сектору та інші[5].

По-друге, форми власності технопарків. Вони можуть бути державними, заснованими за участю державних структур; приватними, у власності приватних компаній або інвесторів; або змішаними, коли участь беруть як приватні, так і державні структури[13].

По-третє, географічне розташування технопарків. Національні технопарки охоплюють великі території країни та можуть мати міжнародний статус. Регіональні технопарки фокусуються на розвитку певного регіону або області, а локальні розташовані у межах конкретного міста або району[5].

Залежно від конкретних умов і цілей, можуть бути використані інші критерії, що враховують специфіку кожного конкретного проекту. Такий гнучкий підхід дозволяє краще відповідати потребам інноваційного розвитку та забезпечує ефективне управління технологічними парками.

1.2. Основні завдання та функції розвитку технологічних парків

Створення та розвиток технологічних парків є важливою складовою сучасної стратегії розвитку економіки, оскільки вони сприяють створенню сприятливих умов для інноваційного зростання та забезпечують розвиток високотехнологічних галузей.

Технологічні парки є майданчиками для створення та комерціалізації нових інноваційних продуктів та послуг. Шляхом сприяння взаємодії між науковими установами, підприємствами та урядом, вони сприяють перетворенню наукових досягнень у конкретні реалізовані проекти, що мають практичне застосування. Вони сприяють розвитку та стимулюють конкурентоспроможність високотехнологічних галузей, таких як інформаційні технології, біотехнології, авіаційна та космічна промисловість тощо. Це допомагає створювати нові можливості для економічного розвитку та підвищення конкурентоспроможності країни в глобальному інноваційному середовищі[19].

Відзначимо той факт, що технологічні парки генерують значну кількість робочих місць у високотехнологічних секторах економіки, що

сприяє зменшенню безробіття та підвищенню рівня життя населення. Крім того, вони створюють додаткові можливості для приваблення інвестицій та розвитку бізнесу, що сприяє загальному економічному зростанню[19].

Також, технологічні парки створюють унікальні екосистеми, де наукові дослідження, підприємництво та урядова підтримка поєднуються для створення нових продуктів та послуг. Це сприяє появі нових інноваційних ідей та розвитку технологічних стартапів.

Створення технологічних парків в сучасному світі визначається рядом ключових завдань, спрямованих на стимулювання інноваційного розвитку, підтримку високотехнологічних галузей економіки та забезпечення ефективного використання наукових ресурсів. Основні завдання створення технологічних парків можна узагальнити наступним чином[22; 25]:

- Створення сприятливого інноваційного середовища: Одним з основних завдань технологічних парків є створення умов для стимулювання інноваційного процесу. Це включає в себе забезпечення доступу до наукових досліджень, технічних ресурсів та інфраструктури для розробки та впровадження нових технологій і продуктів.
- Сприяння комерціалізації наукових досягнень: Технологічні парки виступають як майданчики для перетворення наукових ідей і досліджень у комерційно успішні продукти та послуги. Шляхом надання підтримки стартапам і малим інноваційним компаніям, вони сприяють впровадженню новаторських ідей на ринок і стимулюють економічний зріст.
- Розвиток інфраструктури для досліджень і розробок: Технологічні парки надають доступ до високотехнологічних лабораторій, обладнання та інших ресурсів, що дозволяє науковцям і інженерам проводити дослідження та розробляти нові технології. Це сприяє

залученню талановитих фахівців та створенню інноваційних середовищ для розвитку нових продуктів.

- Створення мережі взаємодії між університетами, науковими установами та приватним сектором: Технологічні парки допомагають зближувати академічні та промислові галузі, створюючи механізми для співпраці та обміну знаннями. Це сприяє залученню фінансування в дослідницькі проекти, а також комерціалізації наукових розробок.
- Підтримка розвитку малих і середніх підприємств: Технологічні парки надають підтримку стартапам і малим інноваційним компаніям, що дозволяє їм отримати необхідні ресурси та експертну підтримку для розвитку своїх ідей і проектів.

Узагальнюючи, створення технологічних парків є важливим інструментом для сприяння інноваційному розвитку економіки та формування конкурентоспроможного науково-технологічного сектору. Вони створюють умови для взаємодії між науковими установами, бізнесом та урядом, що сприяє зростанню інвестицій, створенню нових робочих місць та підвищенню життєвого рівня населення.

Технологічні парки є ключовим елементом сучасного інноваційного ландшафту, відіграючи значну роль у сприянні економічному зростанню, розвитку науки та технологій, а також створенні сприятливого середовища для комерціалізації наукових досягнень. Функції технологічних парків є багатограними і включають наступні аспекти[26; 27]:

- Стимулювання інновацій: Однією з основних функцій технологічних парків є створення сприятливого середовища для розвитку інноваційних ідей та технологій. Це досягається шляхом надання доступу до високотехнологічних інфраструктур, наукових ресурсів та експертної підтримки для досліджень та розробок.

- Комерціалізація наукових досягнень: Технологічні парки допомагають науковим установам та дослідницьким групам перетворювати їхні ідеї та відкриття в комерційно успішні продукти та послуги. Це включає в себе підтримку стартапів, надання фінансової та експертної допомоги, а також сприяння в запуску нових бізнесів.
- Залучення інвестицій: Технологічні парки створюють привабливі умови для інвесторів, які зацікавлені в розвитку та впровадженні нових технологій. Це допомагає залучати фінансові ресурси для реалізації інноваційних проектів та стимулює розвиток підприємництва та бізнесу.
- Розвиток науково-технічного співробітництва: Технологічні парки сприяють взаємодії між науковими установами, бізнесом та урядом, що сприяє обміну знаннями та ідеями, а також спільному вирішенню науково-технічних проблем.
- Створення робочих місць та економічний розвиток: Технологічні парки створюють сприятливі умови для розвитку високотехнологічних галузей економіки, що сприяє створенню нових робочих місць та економічному зростанню в регіоні.

Узагальнюючи, функції технологічних парків охоплюють широкий спектр завдань, спрямованих на підтримку інноваційного розвитку, комерціалізацію наукових досягнень та створення сприятливих умов для економічного зростання. Ці установи відіграють ключову роль у формуванні та підтримці конкурентоспроможного науково-технологічного сектору та сприяють розвитку інноваційної економіки. Отже, розвиток та створення технологічних парків є важливою складовою інноваційної політики країни, яка сприяє створенню сприятливих умов для розвитку науково-технічного потенціалу, підвищенню конкурентоспроможності та стимулюванню економічного зростання.

1.3. Фінансування діяльності технологічних парків як основних драйверів інноваційного розвитку країни

Фінансування є важливим фактором для успішного функціонування технологічних парків, які є ключовими центрами інновацій та розвитку високотехнологічних галузей. Здійснення належного фінансування має критичне значення для забезпечення реалізації їхніх завдань і досягнення стратегічних цілей. Фінансування може надходити з різних джерел, таких як державні гранти, приватні інвестиції, спонсорські внески від корпорацій, технологічні інкубатори тощо(таб 1.2.).

Таблиця 1.2.

Джерела фінансування технологічних парків

Назва	Джерело фінансування	Переваги	Недоліки
Державні гранти	Кошти, що надаються урядом для підтримки розвитку технологічних парків.	Забезпечують стабільність фінансування. Не потребують повернення.	Можуть бути жорстко регламентовані. Можуть мати політичну мотивацію.
Приватні інвестиції	Кошти, що інвестуються приватними компаніями або фізичними особами.	Дають можливість отримати доступ до нових технологій та досвіду. Не потребують державного контролю.	Можуть бути ризикованими. Можуть мати комерційну мотивацію.
Спонсорські внески від корпорацій	Кошти, що надаються корпораціями для підтримки розвитку технологічних парків.	Можуть бути значними. Можуть покращити імідж корпорації.	Можуть мати маркетингову мотивацію. Можуть бути нестійкими.

Технологічні інкубатори	Програми, що надають фінансову та іншу підтримку startup-компаніям.	Допомагають startup-компаніям розвиватися. Сприяють створенню нових робочих місць.	Можуть бути ризикованими. Можуть мати обмежені ресурси.
Інші джерела	Доходи від оренди приміщень. Плата за послуги. Продаж продукції та послуг.	Можуть диверсифікувати джерела фінансування. Зменшують залежність від зовнішніх джерел фінансування.	Можуть потребувати значних інвестицій. Можуть бути ризикованими.

Джерело : [34]

Одним з найпоширеніших джерел фінансування технологічних парків є державні гранти. Уряди часто виділяють значні кошти на підтримку інноваційних проектів та розвиток високотехнологічних галузей. Ці гранти можуть бути призначені для будівництва інфраструктури технологічного парку, науково-дослідних робіт, розвитку інноваційних стартапів та інших цілей, спрямованих на підтримку інноваційного розвитку. Державні гранти дозволяють технологічним паркам залучати фінансування для реалізації стратегічних ініціатив і забезпечити сталий розвиток на довгострокову перспективу.

Приватні інвестиції є ще одним важливим джерелом фінансування технологічних парків. Інвестиції від приватних підприємств, венчурних фондів та інших інвестиційних організацій можуть забезпечити значний капітал для розвитку технологічних парків і підтримки інноваційних проектів. Приватні інвестори часто мають інтерес до комерційного успіху проектів та можуть надати фінансову підтримку в обмін на частку у власності або прибутку[11].

Низка великих корпорацій активно інвестують у розвиток технологічних парків через спонсорські програми. Це може включати

фінансування дослідницьких проектів, створення спільних лабораторій або реалізацію інших спільних ініціатив. Спонсорські внески від корпорацій можуть значно збільшити фінансові ресурси технологічного парку та сприяти розвитку інноваційного екосистеми[11].

Технологічні інкубатори також можуть надавати фінансову підтримку для розвитку стартапів та інноваційних підприємств у межах технологічного парку. Вони можуть надавати фінансову підтримку, консультативні послуги, навчання та доступ до необхідних ресурсів для молодих підприємств[33].

Загалом, ефективне фінансування технологічних парків з різних джерел є важливою умовою для їхнього успішного розвитку та створення сприятливого середовища для інноваційного підприємництва. Використання різноманітних джерел фінансування дозволяє технологічним паркам залучати різноманітні ресурси та забезпечувати стійкий розвиток на довгострокову перспективу.

Технологічні парки відіграють ключову роль у каталізації інновацій та розвитку високотехнологічних галузей. Однак, для досягнення свого потенціалу та успіху, ці парки потребують належного фінансування.

Ефективне фінансування дозволяє технологічним паркам створювати стимули для талановитих фахівців у галузі науки, технологій та бізнесу. Забезпечуючи можливості для проведення досліджень, розробки та інновацій, ці парки привертають вчених, інженерів та підприємців з усього світу, що сприяє обміну знаннями та створенню міжнародних колаборацій. Наприклад, Silicon Valley (США) - один з найвідоміших технологічний парк у світі, створив мільйони робочих місць і став рушійною силою американської економіки[44].

Фінансування діяльності технологічних парків забезпечує створення сприятливого середовища для досліджень та розробок нових технологій та продуктів. Це включає в себе фінансування наукових досліджень,

проведення експериментів та впровадження інноваційних ідей у виробництво. Ці зусилля стимулюють технологічний прогрес та сприяють виникненню нових ринків і можливостей. Israel Innovation Authority, урядова агенція, що відповідає за розвиток технологічних парків в Ізраїлі, допомогла країні стати одним з лідерів у сфері розробки програмного забезпечення та штучного інтелекту[42].

Фінансування також відіграє важливу роль у комерціалізації наукових досягнень. Технологічні парки забезпечують підтримку для перетворення наукових ідей та досліджень у конкурентоспроможні продукти та послуги, які можуть бути впроваджені на ринок. Шляхом співпраці з підприємствами та інвесторами, ці парки створюють умови для успішного комерціалізації інновацій та забезпечують розвиток підприємницького середовища. Наприклад, Сінгапур, який протягом багатьох років активно розвивав технологічні парки, став однією з найбагатших країн світу. Дані аспекти демонструють, що фінансування є ключовим елементом для успіху технологічних парків та для забезпечення їхньої ролі в інноваційному розвитку. Інвестиції в ці парки сприяють створенню сприятливого середовища для інновацій та підтримують стабільний прогрес у сфері науки, технологій та бізнесу.

РОЗДІЛ 2. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПАРКІВ

2.1 Особливості функціонування технологічних парків у країнах Європи

Технологічні парки в Європі почали з'являтися в 70-х роках, коли концепція їх створення була позичена з американського досвіду. Хоча ці парки були створені за аналогією з американськими, їх темпи розвитку значно відрізнялися і були повільнішими. У зв'язку з цим виникла потреба в удосконаленні та розвитку інфраструктури для підтримки інноваційного підприємництва в Європі[41].

Одним зі способів виправлення цієї ситуації стали інкубатори технологічного бізнесу. Ці інкубатори стали важливими інструментами для надання підтримки початківцям у сфері інновацій та підтримки молодих інноваційних підприємств. Вони надають необхідні ресурси та послуги для створення й розвитку інноваційних компаній.

Перш за все, інкубатори технологічного бізнесу допомагають забезпечити виробничі приміщення для молодих компаній, що дозволяє їм ефективно працювати та розвиватися. Крім того, вони надають широкий спектр послуг, включаючи консультування з управління, правову підтримку, маркетингові послуги та інші, що допомагає підприємствам ефективно працювати та розвиватися. Окрім цього, інкубатори технологічного бізнесу допомагають підприємствам знаходити потенційних інвесторів та розвивати контакти з ними. Це є критичним для успішного розвитку молодих інноваційних підприємств, оскільки вони часто потребують додаткового фінансування для реалізації своїх ідей та проектів.

Отже, інкубатори технологічного бізнесу відіграють важливу роль у розвитку технологічних парків у Європі. Вони надають необхідну підтримку та ресурси для молодих інноваційних підприємств, сприяючи їхньому успіху та впливаючи на інноваційний прогрес у регіоні.

Технологічні парки в Європі мають багато спільного, але також й певні особливості, обумовлені специфікою економіки та політики кожної країни.

Технологічні парки стали ключовими драйверами інноваційного розвитку у Європі, забезпечуючи сприятливе середовище для розвитку високотехнологічних галузей. Різноманітність моделей, джерел фінансування, спеціалізація та мережева співпраця визначають їхню ефективність і вплив на економіку регіонів та країн.

Перша різноманітність, яка притаманна технологічним паркам у Європі, полягає у різних моделях управління. Континентальна модель, яка виявляється в країнах, таких як Німеччина, Франція, Австрія, передбачає тісну співпрацю з університетами та дослідницькими інститутами. Це сприяє обміну знаннями та технологіями між академічними та комерційними секторами. У той час як англо-американська модель, притаманна Великій Британії та Ірландії, надає більшу автономію технологічним паркам і акцентується на комерціалізації інновацій. Скандинавська модель, зокрема в Швеції, Фінляндії та Норвегії, фокусується на розвитку екологічно чистих технологій та стартапів, відповідаючи на потребу у сталому розвитку[39].

Друге джерело фінансування визначає ефективність та конкурентоспроможність технологічних парків. Державне фінансування широко поширене в більшості європейських країн, забезпечуючи стартовий капітал та сприяючи розвитку інноваційних проектів. Приватне фінансування стає все більш важливим, особливо для комерційно орієнтованих технологічних парків, які активно привертають інвестиції від

приватних компаній. Європейські фонди відіграють важливу роль у фінансуванні інноваційних проектів, забезпечуючи додаткові ресурси для розвитку технологічних парків[39].

Третя характеристика - спеціалізація, визначає основні напрямки розвитку технологічних парків. Багатопрофільні парки пропонують широкий спектр послуг для різних галузей, підтримуючи різноманіття інновацій. Галузево орієнтовані парки, навпаки, фокусуються на певних галузях, таких як інформаційні технології, біотехнології, медичні технології, реагуючи на потреби ринку та сприяючи спеціалізації та експертизі[39].

Четвертий аспект - мережева співпраця - забезпечує обмін досвідом та кращими практиками між технологічними парками. Європейська асоціація технологічних парків (IAASP) об'єднує парки з усієї Європи, стимулюючи співпрацю та обмін досвідом. Кластери технологічних парків сприяють створенню спільних проектів та ініціатив, забезпечуючи зростання інноваційного потенціалу регіону[39].

Вплив технологічних парків на економіку виражається через створення нових робочих місць, залучення інвестицій та розвиток інновацій. Парки генерують нові робочі місця та привертають інвестиції в інноваційні проекти, що сприяє зростанню регіональної економіки та конкурентоспроможності країни в цілому. Розвиток нових технологій та їх комерціалізація забезпечує стале інноваційне зростання та підвищення конкурентоспроможності Європейського союзу на світовій арені.

Технологічні парки в Європі стали ключовими центрами інновацій та технологічного розвитку, що сприяють створенню й розвитку високотехнологічних галузей. Деякі з них відзначаються особливою успішністю, що підтверджується їхнім впливом та історією успіху.

Технополіси, як ключовий інструмент розвитку високих технологій, займають важливе місце у структурі інноваційного простору Європи.

Європейські технополіси, розташовані у Великій Британії, Франції, Італії та Німеччині, є свідченням стратегічного підходу до створення інноваційних екосистем, які сприяють розвитку високотехнологічних галузей(рис 2.1).

Таблиця 2.1.

Приклади успішних технологічних парків в Європі

Назва	Країна	Спеціалізація	Характеристика
Cambridge Science Park	Велика Британія	Інформаційні технології, біотехнології, медичні технології	Один з найстаріших і найуспішніших технологічний парк в Європі, де розміщуються штаб-квартири багатьох світових лідерів у сфері технологій.
Sophia Antipolis	Франція	Інформаційні технології, біотехнології	Технологічний парк, розташований на мальовничому узбережжі Середземного моря, який спеціалізується на інформаційних технологіях та біотехнологіях.
Ideon Science Park	Швеція	Екологічно чисті технології, стартапи	Технологічний парк, розташований у мальовничому університетському місті Лунд, який фокусується на екологічно чистих технологіях та стартапах.

Джерело : [38; 47]

У Великій Британії, Кембриджський технопарк є одним з найвідоміших і успішних. Він один з найстаріших у Європі та є домівкою для штаб-квартир багатьох світових лідерів у сфері технологій. Ця інноваційна екосистема створює умови для співпраці між університетами, дослідницькими установами та приватним сектором, сприяючи зростанню технологічних стартапів і розвитку передових технологій. Він заснований у 1973 році на базі університету, він налічує 350 фірм, спеціалізованих на оптиці та комп'ютерних технологіях. Цей технополіс став втіленням

успішної взаємодії між наукою та бізнесом, сприяючи зростанню інноваційної активності та просуванню передових технологій[38].

Франція, зі своїми більш ніж 40 технополісами, демонструє вражаючий розвиток в цій сфері. Найбільші з них, такі як Іль-де-Франс поблизу Парижа та Тихоокеанського узбережжя поблизу Марселя, спеціалізуються на різноманітних секторах, включаючи електроніку, фармакологію та товари підвищеного попиту. Ці технополіси стають катализаторами інноваційного розвитку регіонів, де вони розташовані, сприяючи залученню талановитих фахівців та стимулюючи колаборацію між наукою та промислом. Sophia Antipolis у Франції спеціалізується на інформаційних технологіях та біотехнологіях і розташований на мальовничому узбережжі Середземного моря. Його стратегічне розташування та інноваційна інфраструктура створюють сприятливі умови для розвитку технологічних проєктів та приваблюють талановитих фахівців із усього світу[38].

У Італії, технополіс "Новус Ортус" на півдні країни виступає як інноваційний центр, спрямований на підйом економічного розвитку регіону. Цей технополіс сприяє розвитку високих технологій та створенню сприятливих умов для залучення інвестицій та розвитку інноваційних підприємств[47].

У Німеччині, де функціонує понад 20 технополісів, найбільшим із них є Ізар-Веллі, заснований на базі Мюнхенського університету. Цей технополіс, що спеціалізується на мікроелектроніці, є прикладом успішної інтеграції науки, бізнесу та владних структур для сприяння інноваційному розвитку[47].

«Ideon Science Park» у Швеції є технопарком який спеціалізується на екологічно чистих технологіях та стартапах і розташований у мальовничому університетському місті Лунд. Його фокус на створенні інноваційних рішень для сталого розвитку дозволяє залучати талановитих

фахівців із різних галузей, сприяючи розвитку нових екологічних технологій та продуктів[38].

Усі ці приклади свідчать про важливу роль технополісів у сприянні розвитку високих технологій та інновацій у Європі. Їхній успіх полягає в ефективному поєднанні наукових досліджень, бізнесу та громадських інституцій з метою створення сприятливого середовища для технологічного розвитку та економічного зростання.

2.2. Створення та розвиток технологічних парків в країнах Азії

Історія створення технологічних парків в країнах Азії свідчить про стрімкий розвиток цього сектору та його важливу роль у сприянні інноваційному розвитку та економічному зростанні у регіоні. Початки технологічних парків у країнах Азії сягають часів, коли країни цього регіону почали активно переходити від промислового виробництва до високих технологій та інновацій.

В Японії, наприклад, розвиток технологічних парків пов'язаний з початком економічного дива після Другої світової війни. Потреба в модернізації промисловості та створенні інноваційних рішень підштовхнула уряд до створення спеціальних технологічних парків, які б сприяли об'єднанню високих технологій з бізнесом та науковими дослідженнями. Прикладом може бути Кавасакі, який в 1950-х роках став першим технологічним парком у Японії. Згодом, у 1960-70-х роках, розвиток технологічних парків в Японії отримав новий поштовх завдяки активній підтримці уряду та співпраці з приватним сектором[45].

У Китаї історія розвитку технологічних парків також пов'язана з періодом економічних реформ, що почалися наприкінці 1970-х - початку 1980-х років. Уряд Китаю активно сприяв створенню технологічних парків, таких як Шеньчжень, що перетворився з маленького рибальського

села в економічний та технологічний центр. Створення технологічних парків у Китаї було спрямоване на привертання інвестицій, перетворення країни у світового лідера з виробництва електроніки та інших високотехнологічних товарів[45; 46].

У країнах Південно-Східної Азії, таких як Сінгапур, Південна Корея та Тайвань, історія технологічних парків також має важливе значення у створенні високотехнологічних кластерів та просуванні інновацій. Сінгапур, зокрема, став відомим своїми технологічними парками, такими як Science Park та Fusionopolis, які активно сприяють розвитку науки та технологій у регіоні[37].

Усі ці приклади свідчать про те, що створення технологічних парків у країнах Азії відображає їхню важливість у сприянні інноваційному розвитку та створенні екосистем, які сприяють зростанню високих технологій і економічному просуванню у регіоні.

Технологічні парки в Азії відіграють ключову роль у розвитку високих технологій та інноваційних галузей у регіоні. Деякі з найвідоміших технопарків в Азії стали епіцентрами технологічного розвитку та сприяли виникненню нових лідерів у світі високих технологій.

«Hsinchu Science Park» у Тайвані є одним із найбільш успішних технопарків у регіоні. Розташований у місті Хінчу, цей парк став домом для великих компаній, таких як TSMC (Taiwan Semiconductor Manufacturing Company) та Acer. Його успіх полягає в тісному співробітництві між урядом, приватним сектором та академічними установами, що сприяє створенню інноваційних технологій та їх комерціалізації[43].

«Zhongguancun Science Park» у Китаї часто порівнюють зі "Силіконовою долиною" Китаю. Розташований у Пекіні, цей парк став центром для численних стартапів та інноваційних компаній у сферах інформаційних технологій, штучного інтелекту та біотехнологій. Його

успіх зумовлений активною підтримкою уряду та інвестиційним кліматом, сприятливим для розвитку технологій[45].

«Bengaluru Tech Park» в Індії відомий як один з найстаріших технопарків у країні. Розташований у місті Бенгалур, він став місцем розташування таких великих компаній, як Infosys та Wipro. Bengaluru Tech Park забезпечив виникнення величезного екосистему інновацій та стартапів у Індії, що сприяло розвитку технологічного сектору країни[37].

«Daedeok Science Park» у Південній Кореї є одним з найважливіших науково-дослідницьких центрів у країні. Розташований у місті Тхонджу, він є домом для таких гігантів індустрії, як Samsung та LG. Daedeok Science Park забезпечив підтримку для досліджень і розвитку високих технологій, що дозволило Південній Кореї стати однією з провідних країн у сфері інновацій[37].

Усі ці приклади свідчать про важливість та успішність технологічних парків у сприянні інноваційному розвитку та економічному зростанні в Азії. Завдяки їхній діяльності, регіон стає центром для новаторських технологій та стартапів, що веде до створення нових робочих місць та зміцнення конкурентоспроможності на міжнародному ринку.

Створення та розвиток технологічних парків сприяють підвищенню конкурентоспроможності країн Азії на світовому ринку. Шляхом розвитку інновацій та комерціалізації нових технологій, ці парки допомагають країнам стати лідерами у високотехнологічних галузях. Наприклад, Китай, Індія, Південна Корея та Тайвань відомі своїми успішними tech parks, які виробляють високоякісні продукти та послуги, конкурентоспроможні на міжнародному ринку.

Технологічні парки є потужним каталізатором для економічного зростання. Вони генерують нові робочі місця, залучають інвестиції та стимулюють розвиток нових галузей, що сприяє загальному економічному

зростанню країн. Це особливо важливо для країн з розвиваючою економікою, які шукають шляхи для стимулювання інвестицій та створення нових робочих місць.

Нарешті, створення технологічних парків допомагає країнам зменшити залежність від імпорту високотехнологічної продукції. Шляхом розвитку власних технологій та зменшення залежності від імпорту, країни можуть збільшити свою економічну стійкість та незалежність у сфері високих технологій.

Уряди країн Азії активно підтримують розвиток технологічних парків, надаючи фінансування, створюючи сприятливі регуляторні умови та пропонуючи податкові пільги для резидентів цих парків. Це свідчить про важливість та пріоритетність, яку країни Азії приділяють розвитку високотехнологічних секторів економіки.

Розвиток технологічних парків виявляє значний вплив на економіку країн Азії:

Технологічні парки сприяють значному зростанню валового внутрішнього продукту країн Азії. Оцінки свідчать про те, що ці парки щороку генерують сотні мільярдів доларів валового внутрішнього продукту, що відображає вагомий внесок у загальний обсяг виробництва та економічний розвиток регіону.

- Створення нових робочих місць є одним із ключових результатів діяльності технологічних парків. Ці парки створюють мільйони нових робочих місць щороку, що сприяє зменшенню безробіття та підвищенню життєвого рівня населення.
- Технологічні парки привертають великі обсяги інвестицій в інноваційні проекти. Їхній успіх у привабленні мільярдів доларів інвестицій свідчить про довіру як вітчизняних, так і іноземних інвесторів до потенціалу технологічного розвитку в Азії.

- Технологічні парки є важливим каталізатором для розвитку інновацій. Шляхом стимулювання розробки та комерціалізації нових технологій, вони сприяють модернізації та конкурентоспроможності економіки країн Азії.

Загалом, створення та розвиток технологічних парків є одним з пріоритетних напрямків розвитку багатьох країн Азії, оскільки вони сприяють економічному зростанню, підвищенню зайнятості та стимулюванню інноваційної діяльності.

2.3.Інституційно-правове забезпечення функціонування технологічних парків

Технологічні парки є складними інноваційними екосистемами, які вимагають ефективного інституційно-правового забезпечення для свого успішного функціонування. Це забезпечує стабільність, прозорість та захист прав інвесторів, резидентів та інших учасників парку. У цьому есе розглянемо ключові аспекти інституційно-правового забезпечення технологічних парків та їх вплив на функціонування.

Національне законодавство є основою правового забезпечення технологічних парків. Воно визначає правовий статус парку, умови реєстрації бізнесу, права та обов'язки резидентів, механізми регулювання та контролю. Законодавча база повинна бути чіткою, консистентною та адаптованою до потреб інноваційного середовища[24].

Ефективне функціонування технологічних парків потребує адекватного фінансового регулювання. Це включає механізми фінансування з боку держави, оподаткування резидентів, регулювання інвестицій та використання фінансових інструментів для підтримки інноваційних проектів[24].

Охорона прав інтелектуальної власності є ключовою для забезпечення інноваційного середовища в технологічних парках. Відповідне законодавство та механізми захисту авторських прав, патентів та інших інтелектуальних прав забезпечують інвесторам та резидентам відповідний рівень впевненості в їхній інтелектуальній власності.

Ефективне управління технологічним парком потребує чітких правил та процедур для взаємодії між управлінням парку та його резидентами. Це включає в себе правила вступу та виходу з парку, умови оренди приміщень, механізми розгляду конфліктів та інші аспекти, спрямовані на забезпечення прозорості та справедливості відносин[24].

Інституційно-правове забезпечення функціонування технологічних парків в Європі та Азії має свої особливості, пов'язані з політичною, економічною та правовою системою кожної країни[37].

Технологічні парки, як і будь-які інші інноваційні структури, піддаються багаторівневому регулюванню. Це означає, що вони опиняються під впливом законодавства на різних рівнях: на рівні Європейського Союзу, національному рівні та на рівні власних правил та регламентів.

На рівні ЄС існують певні нормативні акти та директиви, які стосуються інноваційного розвитку та створення технологічних парків. Ці законодавчі акти можуть визначати загальні принципи функціонування технологічних парків, стимулювати їхній розвиток та сприяти їхній конкурентоспроможності на міжнародному рівні[41].

Національне законодавство також відіграє важливу роль у регулюванні діяльності технологічних парків. Кожна країна може мати свої власні правила та норми, що регулюють створення, функціонування та фінансування таких парків. Це може включати в себе податкові пільги, фінансову підтримку з боку держави, а також створення сприятливого підприємницького клімату для розвитку інновацій.

Окрім того, самі технологічні парки можуть мати свої внутрішні правила та регламенти, що регулюють їхню діяльність. Це може включати в себе внутрішні процедури, правила вступу для резидентів, умови оренди приміщень та інші аспекти, спрямовані на забезпечення ефективного функціонування технологічного середовища.

У Європі існує різноманіття моделей технологічних парків, які відрізняються за своєю організаційною структурою та стратегічним спрямуванням.

Континентальна модель, яка характеризується тісною співпрацею з університетами та дослідницькими інститутами. Ця модель сприяє обміну знаннями та технологіями між університетами та бізнес-середовищем[26].

Англо-американська модель, яка акцентується на комерціалізації інновацій та створенні сприятливих умов для розвитку бізнесу в технологічному середовищі[26].

Скандинавська модель, що фокусується на розвитку екологічно чистих технологій та стартапів, сприяючи сталому розвитку та охороні навколишнього середовища[26].

Держава відіграє ключову роль у фінансуванні та регулюванні технологічних парків. Вона може надавати фінансову підтримку для створення та розвитку техпарків, встановлювати стандарти та норми, а також сприяти розвитку інноваційного середовища шляхом створення спеціальних програм та ініціатив. Держава також може виступати посередником у взаємодії між техпарками та бізнес-середовищем, сприяючи обміну знаннями та технологіями.

Технологічні парки в Азії зазнають значного розвитку, що визначається активною державною підтримкою. Держава виступає важливим катализатором розвитку цих інноваційних екосистем, надаючи фінансову підтримку, створюючи сприятливі умови для діяльності та пропонуючи податкові пільги. Це сприяє зростанню кількості

технологічних парків та створює сприятливе середовище для інновацій та підприємництва.

Зростання кількості технологічних парків в Азії набуває швидкого темпу. Це пов'язано з прагненням країн до підвищення своєї конкурентоспроможності на світовій арені та стимулювання інновацій. У світлі глобального змагання за технологічне лідерство, створення та розвиток технологічних парків стає важливим елементом стратегії розвитку багатьох країн Азії.

В Азії немає єдиної моделі технологічних парків. Різноманіття цих структур визначається різними стратегіями економічного розвитку країн. Деякі моделі можуть бути орієнтовані на певний тип економіки, такий як експортно орієнтована економіка, в той час як інші можуть фокусуватися на певні галузі, наприклад, інформаційні технології. Ця різноманітність сприяє адаптації технологічних парків до унікальних потреб кожної країни та сприяє розвитку інноваційного середовища в Азії.

Усе це свідчить про значний вплив, який tech parks мають на економіку країн Азії, сприяючи їхньому конкурентоспроможності, економічному зростанню та розвитку нових технологій.

Важливо зазначити, що інституційно-правове забезпечення функціонування технологічних парків постійно розвивається як в Європі, так і в Азії.

Уряди країн цих регіонів вживають заходи для створення сприятливого правового середовища для розвитку технологічних парків.

Очікується, що це допоможе технологічним паркам стати більш конкурентоспроможними на світовому ринку та стимулювати інноваційний розвиток країн.

Деякі з ключових напрямків розвитку інституційно-правового забезпечення функціонування технологічних парків:

- Спрощення процедури створення технологічних парків;

- Залучення приватних інвестицій в технологічні парки;
- Надання технологічним паркам податкових та інших пільг;
- Розвиток міжнародного співробітництва технологічних парків;
- Підвищення кваліфікації персоналу технологічних парків;

Адекватне інституційно-правове забезпечення є критично важливим для успішного функціонування технологічних парків. Воно сприяє створенню сприятливого середовища для інновацій та підприємництва, залучає інвестиції, забезпечує захист прав та інтересів усіх учасників технологічної екосистеми. Це в свою чергу сприяє створенню умов для стійкого економічного зростання та розвитку країни.

Таблиця 2.3

Порівняльна характеристика правового забезпечення та пільг
для технологічних парків

Країна	Основні нормативні акти	Пільги / Преференції	Коментар
Україна	Закон України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» (2001) Стратегія інноваційного розвитку України (2020)	Податкові пільги (частково призупинені з 2005 року) Можливість державного фінансування НДДКР	Закон діє, але більшість пільг фактично скасовано
Польща	Закон «Про підтримку нових інвестицій» (2018) Закон про спеціальні економічні зони	Звільнення від податку на прибуток до 15 років Пільги на землю, інфраструктуру	Ефективна система SEZ, активно залучає іноземних інвесторів
Китай	Закон про національні високотехнологічні зони (HTZs)	Пільгове оподаткування (до 15%) Субсидії на інновації та експорт	Найбільша мережа технопарків у світі

Країна	Основні нормативні акти	Пільги / Преференції	Коментар
		Спрощені адміністративні процедури	
США	Закон про інноваційні кластери Програми SBIR та STTR (підтримка стартапів)	Податкові кредити для R&D Гранти для стартапів Підтримка з боку університетів	Децентралізована модель, сильна участь приватного сектору
Ізраїль	Програми Офісу головного науковця (Innovation Authority)	Співфінансування до 85% наукових розробок Пільги на імпорт обладнання Прискорене патентування	Орієнтація на експортоорієнтовані стартапи

РОЗДІЛ 3.

ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПАРКІВ В УКРАЇНІ

3.1. Моніторинг стану функціонування технологічних парків в Україні

Впровадження системного моніторингу функціонування технологічних парків в період військового стану в Україні є одним із пріоритетів державної інноваційної політики та актуальним завданням, яке вимагає комплексного підходу та спеціалізованої методології. У період військових дій, економічна та соціальна стабільність країни перебуває під загрозою, що може вплинути на роботу технологічних парків. У таких умовах моніторинг стану їхньої діяльності стає важливим інструментом управління та прийняття стратегічних рішень. У мирний час технопарки виконували функцію інкубаторів інновацій, платформ для трансферу технологій та взаємодії між наукою, бізнесом і державою. Проте війна спричинила масштабні проблеми:

- пошкодження або знищення інфраструктури;
- втрата кваліфікованих кадрів;
- зниження інвестиційної привабливості;
- перебої в логістиці та постачанні;
- призупинення деяких програм державної підтримки.

Однак навіть в умовах війни деякі технологічні парки зберегли працездатність та адаптувались до нових умов, частково перейшовши в онлайн-формат, орієнтувались на проєкти військово-

промислового призначення, виробництво дронів, засобів зв'язку, кібербезпеки тощо.

Таблиця 3.1

**Перелік ключових технологічних парків в Україні
(2023–2024 роки)**

№	Назва технопарку	Місто або Регіон	Спеціалізація	Статус
1	«Київський технопарк»	м.Київ	ІТ, телекомунікації, електроніка	Частково діючий
2	«Інститут електрозварювання ім. Патона»	м.Київ	Зварюваьні технології, матеріалознавство	Активний
3	«Львівський ІТ-парк» (Lviv Tech City)	м.Львів	ІТ, стартапи, інкубатори	На етапі розширення
4	«Науковий парк КНУ ім. Т. Шевченка»	м.Київ	Нанотехнології, фармацевтика, біоінженерія	Активний
5	«Сікорські Челлендж» (Sikorsky Challenge)	м.Київ (НТУУ «КПІ»)	Оборонні технології, стартапи, ІТ	Дуже активний
6	«Науковий парк НТУ «ХПІ»	м.Харків	Енергетика, машинобудування	Частково діючий
7	«UNIT.City»	м.Київ	Креативні індустрії, ІТ, освіта	Активний
8	«Інноваційний кластер DniproTech»	м.Дніпро	Авіація, ІТ, металургія	Частково діючий
9	«Полтавський технопарк»	м.Полтава	Агротехнології, біоінженерія	У стадії модернізації
10	«Харківський регіональний науковий парк»	м.Харків	Наука, енергетика, ІТ	Зазнав пошкоджень

Моніторинг стану функціонування технологічних парків в період військового стану в Україні є ключовим елементом для забезпечення стійкості та розвитку цих установ у складних умовах воєнного конфлікту.

Окремі технологічні парки, як ключові вузли інновацій та розвитку економіки, зазнали серйозного впливу через війну в Україні. Проте, завдяки моніторингу, можна здійснити системний аналіз стану справ у цій сфері та вжити заходів для відновлення та підтримки їхньої діяльності[3; 21].

Однією з ключових проблем, з якими стикаються технологічні парки в період військового стану, є знищення або пошкодження їхньої інфраструктури внаслідок бойових дій. Це створює необхідність в оперативному відновленні інженерних мереж, будівель та комунікаційних систем[10].

Ще однією проблемою є втрата кадрів, оскільки багато спеціалістів та фахівців можуть бути змушені залишити свої місця роботи через загрозу безпеки або мобілізацію до армії. Це призводить до нестабільності та втрати досвіду в технологічних парках[10].

Зменшення інвестицій та перебої з постачанням також є серйозними викликами для функціонування технологічних парків. Інвестори стають більш обережними у вкладанні коштів в українські проекти через політичну та економічну нестабільність, а перебої з постачанням можуть призвести до затримок у виробництві та втрати клієнтів[15].

Проте, незважаючи на ці проблеми, технологічні парки в Україні продовжують свою діяльність. Вони виявляють гнучкість та винахідливість, шукаючи нові шляхи адаптації до умов військового конфлікту. Наприклад, перехід на онлайн-роботу дозволяє зберегти продуктивність та зменшити ризики для працівників. Крім того, розробка нових продуктів та послуг, спрямованих на потреби військового часу, може стати новим напрямком для розвитку[16].

Уряд України відіграє важливу роль у підтримці технологічних парків в цей складний період. Надання фінансової допомоги, пошук нових інвесторів та партнерів, а також спрощення регулювання діяльності

технологічних парків є важливими заходами, що сприяють збереженню та розвитку цих установ[15].

Моніторинг стану функціонування технологічних парків в період військового стану в Україні є критично важливим завданням. Він дозволяє зрозуміти масштаб проблем та виявити можливості для подальшого розвитку. Інформація, зібрана в ході моніторингу, може бути використана для прийняття рішень щодо підтримки технологічних парків та стимулювання їхнього розвитку в умовах кризи[18].

3.2. Інституційне забезпечення функціонування технологічних парків в Україні

Технологічні парки є важливим інструментом для стимулювання інноваційного розвитку та забезпечення конкурентоспроможності національних економік. Головною метою їхньої діяльності є комплексна організація наукоємного виробництва, спрямована на створення та запровадження нових технологій, а також стимулювання розвитку творчого потенціалу фахівців. Шляхом концентрації наукових, виробничих та фінансових ресурсів, технологічні парки забезпечують повний життєвий цикл інновацій - від дослідження та розробки до масового випуску наукоємної високотехнологічної продукції, конкурентоспроможної на світових ринках.

Успіх технологічних парків полягає в їхній здатності об'єднувати потенціали університетів, науково-дослідних установ, промислових підприємств та інших суб'єктів інноваційної інфраструктури на регіональному, загальнодержавному та міжнародному рівнях. Це дозволяє створити сприятливі умови для взаємодії між наукою та виробництвом, а також для ефективного використання ресурсів[30].

Науково-технічний прогрес і розвиток інновацій є ключовими чинниками конкурентоспроможності національних економік у сучасному світі. Технологічні парки є важливими локусами цього прогресу, забезпечуючи підтримку для новаторських ідей та розвитку технологій, які можуть стати основою для подальшого економічного зростання[23; 30].

Протягом останніх років технологічні парки стали особливо активно розвиватися, як у Україні, так і в усьому світі. Вони стали найбільш ефективною організаційно-економічною формою інтеграції науки і

виробництва, здатною до найбільш ефективного використання ресурсів для стимулювання інноваційного розвитку.

У розвинених країнах технологічні парки використовуються як інструменти прямої та опосередкованої державної підтримки інновацій. Це включає в себе не тільки адміністративні заходи, але і податкові, фінансово-кредитні, амортизаційні та інші впливи на процес впровадження інновацій.

Державне регулювання технологічних парків в Україні визначене рядом законодавчих актів, які мають на меті сприяти інноваційній діяльності та створенню умов для ефективного функціонування цих об'єктів. Згідно зі Законом України "Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків", технологічний парк є юридичною особою або групою юридичних осіб, що діють відповідно до договору про спільну діяльність без створення юридичної особи та об'єднують вклади для створення умов виконання проектів технологічних парків. Державний контроль та моніторинг за реалізацією проектів технологічних парків здійснює центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності, за встановленою процедурою[1; 2].

Закон України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» (№991-XIV) встановлює правові та організаційні основи для створення та функціонування технологічних парків в Україні. Основні положення щодо преференцій та діяльності технологічних парків включають:

1. Спеціальний режим інноваційної діяльності

- Тривалість: Спеціальний режим запроваджується для технологічного парку строком на 15 років і діє при виконанні проектів технологічного парку.

- Мета: Створення сприятливих умов для розвитку інноваційної діяльності, спрямованої на виробництво конкурентоспроможної високотехнологічної продукції.

2. Державне сприяння

- Фінансова підтримка: Держава надає фінансову підтримку та цільове субсидіювання проектів технологічних парків.
- Податкові пільги: Встановлення податкових пільг при реалізації проектів технологічних парків, а також надання іншої державної підтримки щодо стимулювання діяльності технологічних парків, їх учасників, дочірніх і спільних підприємств при виконанні проектів за пріоритетними напрямками діяльності технологічних парків.

3. Реєстрація та контроль

- Державна реєстрація: Технологічний парк підлягає державній реєстрації центральним органом виконавчої влади з питань науки.
- Контроль за використанням коштів: Відповідальність за нецільове використання ввезених на територію України матеріалів, устаткування, обладнання, комплектуючих та інших товарів, а також коштів цільових субсидій, зарахованих на спеціальні рахунки технологічних парків, їх учасників та спільних підприємств, несуть керівники технологічних парків, їх учасників та спільних підприємств згідно із законом.

4. Пріоритетні напрями діяльності

- Визначення напрямів: Пріоритетні напрями діяльності для кожного з технологічних парків розробляються відповідно до законів України "Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки" та "Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні", розглядаються Президією Національної академії наук України та затверджуються центральним органом виконавчої влади з питань науки.

5. Скасування реєстрації

- Підстави для скасування: У разі виявлення порушень вимог статей 7 і 8 цього Закону, державна реєстрація таких проектів технологічних парків скасовується за рішенням центрального органу виконавчої влади з питань науки.

Ці положення створюють правову основу для розвитку інноваційної діяльності в Україні через технологічні парки, забезпечуючи їм державну підтримку та сприятливі умови для реалізації інноваційних проектів.

Невід'ємною частиною державного регулювання є фінансова підтримка інноваційної діяльності технологічних парків. Закон передбачає можливість державної фінансової підтримки та цільового субсидювання проектів технологічних парків, що сприяє їхньому розвитку та ефективності. Окрім того, передбачено можливість отримання кредитів для таких проектів через Українську державну інноваційну компанію та її регіональні відділення[29; 35].

Однак, існують проблеми з реальною допомогою від держави суб'єктам господарювання, які розробляють та втілюють наукові та науково-технічні проекти. Наприклад, у проекті "Стратегії інноваційного розвитку України на період до 2030 року", який обговорюється на сайті МОН України, не зазначено жодного пункту, що був би спрямований на підтримку існуючих технопарків. Це може свідчити про відсутність чіткої стратегії держави у цьому напрямку[31].

Проте, важливо зауважити, що законодавство України визнає сприяння розвитку науки і техніки як пріоритетний напрям державної політики. Також, закон передбачає фінансову підтримку та надання кредитів для проектів технологічних парків, що може стимулювати їхній розвиток.

У майбутньому, для покращення ефективності державного регулювання технологічних парків, можливо буде необхідно вдосконалити

законодавство, враховуючи конкретні потреби та пропозиції учасників цього сегменту економіки.

3.3. Розробка пропозицій розвитку технологічних парків у період військового стану та повоєнний період в Україні

Розробка пропозицій щодо функціонування технологічних парків у період військового стану та після нього є важливим завданням, яке стоїть перед урядом, бізнесом та науково-технічними спільнотами. Військові конфлікти та події, що їх супроводжують, мають значний вплив на економіку та соціальну сферу країни. У таких умовах технологічні парки, як центри інноваційного розвитку, стають ключовими факторами для забезпечення стійкості економіки та подолання кризових ситуацій.

Перш за все, пропозиції щодо функціонування технологічних парків в період військового стану повинні передбачати заходи з мінімізації негативних впливів конфлікту на їх роботу. Це може включати в себе заходи безпеки, захист інфраструктури від можливих загроз, евакуацію персоналу та виробничого обладнання у безпечні райони. Крім того, важливо забезпечити фінансову стабільність технологічних парків у період війни, щоб вони могли продовжувати свою діяльність та здійснювати інноваційні проекти.

У повоєнний період пропозиції щодо функціонування технологічних парків мають бути спрямовані на відновлення та розвиток їхньої інфраструктури та потенціалу. Зокрема, можна розглянути програми державної підтримки для відновлення пошкоджених об'єктів, стимулювання інвестицій у технологічні парки та підтримку науково-дослідних робіт і розвитку інноваційних проектів.

Крім того, важливо розглянути можливості для залучення міжнародної підтримки та співпраці з іншими країнами та міжнародними

організаціями. Це може включати в себе обмін досвідом, технологіями та фінансовою підтримкою, що сприятиме ефективному функціонуванню технологічних парків та сприянню їхньому розвитку.

Пропозиції повинні передбачати створення сприятливого правового середовища для розвитку технологічних парків, включаючи податкові пільги, спрощену адміністративну процедуру та захист прав інтелектуальної власності.

Узагальнюючи, розробка пропозицій щодо функціонування технологічних парків у період військового стану та після нього вимагає комплексного підходу, який враховує потреби економіки, безпеки, науки та інновацій. Тільки такий підхід зможе забезпечити стійкий розвиток технологічних парків і сприяти відновленню економіки країни після конфлікту.

Війна, що триває в Україні, залишає відбиток на всіх сферах життя країни, зокрема, на економіці. Технологічні парки, як важливі центри інновацій та розвитку, не залишилися осторонь цих викликів. Проте, у цьому складному часі та після завершення конфлікту, технологічні парки можуть відіграти ключову роль у відновленні економіки та стимулюванні інноваційного розвитку. З метою підтримки та забезпечення ефективного функціонування технологічних парків в період військового стану та повоєнного періоду, пропонуються наступні стратегічні пропозиції.

Фінансова стабільність є важливою умовою для розвитку технологічних парків. Держава може надавати підтримку шляхом грантів, субсидій або пільгових кредитів. Створення спеціального фонду підтримки, який фінансуватиметься з державного та приватного сектору, також буде корисним. Податкові пільги для резидентів технологічних парків можуть стимулювати їх розвиток та приваблювати нові інвестиції.

У відновленні та підтримці інфраструктури технологічних парків може допомогти держава. Це включає відновлення пошкоджених об'єктів,

будівництво нових парків у постраждалих регіонах, а також забезпечення доступу до високошвидкісного Інтернету та інших комунікаційних послуг.

Підтримка співпраці між технологічними парками, науковими установами та підприємствами є ключовою для стимулювання інновацій та обміну досвідом. Держава може сприяти цьому шляхом створення програм обміну досвідом та підтримки пошуку нових інвесторів та партнерів.

Збереження талановитих працівників та підтримка їхнього професійного розвитку є важливими завданнями у період війни та після її завершення. Програми підготовки та перепідготовки кадрів, а також стимулювання молодих спеціалістів до роботи в технологічних парках можуть допомогти забезпечити необхідний кадровий потенціал.

Для забезпечення ефективного функціонування технологічних парків важливо спростити процедури створення та діяльності. Мінімізація адміністративного навантаження та впровадження прозорих та передбачуваних правил гри допоможе створити сприятливі умови для розвитку бізнесу.

Створення сприятливих умов для інновацій є важливим аспектом розвитку технологічних парків. Податкові пільги для інноваційних проектів, участь у міжнародних програмах та підтримка комерціалізації результатів досліджень та розробок - це лише деякі інструменти, які можуть заохочувати інноваційну діяльність.

Технологічні парки мають великий потенціал для стимулювання економічного зростання та інноваційного розвитку в Україні. Проте, для досягнення цих цілей, необхідно активно впроваджувати стратегічні пропозиції, які сприятимуть їхньому ефективному функціонуванню в період військового стану та повоєнного періоду. Однак, важливо пам'ятати, що це лише початок, і необхідно продовжувати дослідження та

вдосконалення стратегій, щоб забезпечити стабільний розвиток технологічних парків у майбутньому.

ВИСНОВКИ

1. Технологічні парки є ключовими факторами для стимулювання інноваційної активності та структурних змін в економіці. Вони поєднують науку, освіту та бізнес у єдиний ефективний механізм. Їх створення сприяє розвитку високотехнологічних секторів економіки, комерціалізації наукових розробок і формуванню конкурентноспроможної інноваційної продукції. Аналіз їхньої ролі виявляє важливість цих інституцій для створення сприятливого середовища для розвитку та комерціалізації нових технологій та ідей.
2. Результати дослідження теоретико-методологічних аспектів функціонування технологічних парків свідчать про їхню важливу роль у розвитку інноваційної економіки. Аналіз показав, що технологічні парки є важливими інструментами для стимулювання та підтримки інноваційних проектів та підприємств. Технологічні парки створюють сприятливе середовище для розвитку дослідницьких та розвідувальних діяльностей, сприяючи обміну знаннями та експертизою між підприємствами, університетами та дослідницькими установами. Вони забезпечують доступ до необхідних ресурсів, включаючи фінансову підтримку, інфраструктуру та консультаційні послуги, що допомагають підприємствам перейти від наукових розробок до комерційної реалізації.
3. Технологічні парки сприяють формуванню інноваційних екосистем, в яких підприємства можуть співпрацювати, конкурувати та співпрацювати для спільного успіху. Отже, теоретико-методологічні аспекти функціонування технологічних парків підтверджують їхню значущість як інструменту інноваційного розвитку економіки,

сприяючи створенню умов для стабільного та стійкого зростання національних господарств.

4. Аналіз міжнародного досвіду функціонування технологічних парків підкреслює їхню важливість у сприянні інноваційному розвитку та стимулюванні економічного зростання країн. Зарубіжний досвід показує, що успішні технологічні парки сприяють створенню конкурентоспроможних економік, які базуються на знаннях та інноваціях.
5. Міжнародний досвід свідчить про те, що технологічні парки створюють сприятливі умови для розвитку інноваційних підприємств та дослідницьких центрів. Вони забезпечують доступ до необхідних ресурсів, включаючи фінансову підтримку, технічну інфраструктуру та доступ до експертних знань. Успішні технологічні парки сприяють розвитку інноваційних екосистем, в яких підприємства, університети та дослідницькі установи співпрацюють та обмінюються знаннями та технологіями.
6. Міжнародний досвід підкреслює важливість гнучкості та адаптивності для успішного функціонування технологічних парків у змінних умовах глобального ринку. Отже, міжнародний досвід функціонування технологічних парків підтверджує їхню значущість як інструменту інноваційного розвитку та сприяння стійкому економічному зростанню.
7. Особливості процесу створення технологічних парків в Україні відображаються у контексті розвитку інноваційної інфраструктури та стимулювання економічного зростання. Незважаючи на потенціал та інтерес до розвитку технологічних парків у країні, існують деякі особливості, які варто враховувати. По-перше, важливо забезпечити ефективне взаємодію між урядовими структурами, бізнесом та науково-дослідними установами для створення сприятливого

клімату для інновацій та підтримки підприємництва. По-друге, необхідно враховувати потреби регіонів та галузей економіки при формуванні технологічних парків, забезпечуючи розвиток спеціалізованих кластерів та унікальних інноваційних екосистем. Крім того, важливо забезпечити підтримку та стабільність фінансування проектів створення технологічних парків, а також розробити ефективні механізми управління та моніторингу їхньої діяльності. Успішне створення технологічних парків в Україні потребує комплексного підходу та спільних зусиль уряду, бізнесу та науки, а також урахування місцевих та галузевих особливостей для досягнення високих результатів у розвитку інноваційного потенціалу країни. Отож, технологічні парки відіграють ключову роль у створенні інноваційного середовища та сприяють структурним змінам у економіці. Вони стають осередками інноваційної активності, де об'єднуються наукові дослідження, розробки та підприємницька діяльність для створення нових продуктів, послуг та технологій.

8. Завдяки технологічним паркам, підприємства мають можливість взаємодіяти з науковими установами та впроваджувати результати наукових досліджень у виробництво. Це сприяє підвищенню конкурентоспроможності та інноваційного потенціалу країни, а також створює умови для залучення інвестицій та розвитку високотехнологічних галузей економіки. Технологічні парки сприяють формуванню сприятливого інноваційного середовища, де створюються умови для співпраці між науковими установами, бізнесом та владними структурами. Це сприяє обміну знаннями, розробці нових ідей та сприяє появі нових продуктів та послуг.
9. Аналіз технологічних парків України свідчить, що технологічні парки можуть і повинні відігравати стратегічну роль у збереженні

економічної активності, підтримці інновацій та сприянні відновленню України. У період воєнного стану першочергове значення мають безпекові аспекти, стабільне фінансування та збереження кадрового потенціалу. Водночас у повоєнний час увага повинна бути зосереджена на відновленні інфраструктури, залученні інвестицій, активізації науково-дослідної діяльності та стимулюванні інновацій. Серед основних стратегічних напрямів розвитку було визначено: державну фінансову підтримку, податкові пільги, спрощення адміністративних процедур, залучення міжнародної допомоги, створення сприятливого правового поля та підтримку людського капіталу. Також підкреслено важливість міжсекторальної взаємодії між державою, науковою спільнотою та бізнесом. У підсумку, ефективне функціонування технологічних парків у період воєнних викликів та у фазі відновлення можливе лише за умов комплексного, стратегічно виваженого підходу. Реалізація запропонованих заходів сприятиме зміцненню інноваційного потенціалу країни, пришвидшенню її економічної реабілітації та забезпеченню стійкого розвитку в майбутньому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Міністерство освіти і науки України. Наука. Інноваційна діяльність та трансфер технологій. Технологічні парки. URL: <https://mon.gov.ua/ua/nauka/innovacijna-diyalnist-ta-transfertehnologij/tehnologichni-parki> 3.
2. Міністерство освіти і науки України. Новини. Уряд ухвалив проєкт ЗУ «Про інноваційні парки». URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/uryad-uhvalivproyekt-zu-pro-innovacijni-parki>
3. Атаманова Юлія. Технологічні парки в Україні: аналіз концептуально-правового підґрунтя та законодавчої досконалості. *Авторське право*, 11с.
4. Гордієнко В. П. Інноваційний розвиток регіонів на основі технопаркової концепції. *Економічний простір*, 2011, 46: С. 37-44.
5. Ганущак-Єфіменко Л. М. Інтегровані структури бізнесу та їх роль в економіках країн світу. *Актуальні проблеми економіки*, 2011.
6. Денисенко М. П., Особливості розвитку технологічних парків України. *Научно-технический сборник. Коммунальное хозяйство городов*, 2006, С. 41-53.
7. Дорошко О. О. Технопарки як засіб стимулювання інноваційної діяльності. *Ефективна економіка*, 2011, 1с.
8. Завальний О. В., Панкєєва А. М. Особливості формування технопаркових структур. *Scientific bases of solving of the modern tasks: Abstracts of XIX International Scientific and Practical Conference (Frankfurt am Main, Germany, 1-2 June 2020). Frankfurt am Main. 2020. С. 195-198.*
9. Косата І. А. Сутність та класифікація основних видів інтегрованих структур бізнесу. *Бізнес Інформ*, 2015, 9: С. 252-256.

- 10.Коваленко О. Технологічні парки: сутність, класифікація. *Економіка та суспільство*, 2022, 38с.
- 11.Кузьменко О. Особливості національної інноваційної системи України. *Режим доступу: <http://www.experts.in.ua/baza/analytic/index.php>*, 2006.
- 12.Куценко Т. М. Зарубіжний досвід створення системи фінансування інновацій. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*, 2013, 2: 123-129.
- 13.Лазарева Є. В. Роль і функції технологічних парків у формуванні інноваційної інфраструктури країни. *Економіка: реалії часу*, 2014, 3: С. 196-202.
- 14.Малюта Людмила Ярославівна; Індустріальні парки–інноваційний вектор розвитку промислового виробництва. 2014.
- 15.Мазур А. А., Пустовойт С. В. Технологічні парки України: цифри, факти, проблеми. *Наука та інновації*, 2013, 9,№ 3: С. 59-72.
- 16.Немченко А. Б., Немченко, Т. Б. Особливості розвитку технопарків в Україні. 2011.
- 17.Огренич Ю. О., Кармазіна В. С. Роль технологічних та індустріальних парків у забезпечення інвестицій в економіку України. *Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка*, 2023, 16: 147-158.
- 18.Покотилова В. І. Технологічні парки України: стан, проблеми, перспективи розвитку. *Інвестиції: практика та досвід*, 2009, 19: С. 21-23.
- 19.Подлевський А. А., Серета О. А. Функціонування технологічних парків: світовий досвід та українські реалії. *Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Економічні науки*, 2017, 4: С. 9-22.

20. Пастушенко М. А. Нові інноваційні форми регіонального розвитку. *Теорія та практика державного управління*, 2011, 3: С. 332-338.
21. Пустовойт С. В.; Петрук В. С.; Совершенна І. О. Стан інноваційної діяльності та тенденції розвитку технологічних парків в Україні. *Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі*, 2013, 1: С. 86–93.
22. Ревуцький С. Основні передумови та загальні риси розвитку технологічних парків у високорозвинених країнах світу. *Теорія і практика інтелектуальної власності*, 2009, 1: С. 61-68.
23. Романець І. В. Удосконалення національної моделі технологічних парків України. *Регіональна бізнес-економіка та управління*, 2013, 3: С. 31-38.
24. Садченко М.; Крикунов І. Проблемні концепції правового регулювання індустріальних та технологічних парків. *Підприємництво, господарство і право*, 2018, 12: С. 239-243.
25. Смерницький В. Наукові і технологічні парки як оптимальна форма науково-технічної діяльності. *Сучасна спеціальна техніка*, 2014, 4: С. 146-152.
26. Сень Каріна. Наукові парки: особливості створення та тенденції розвитку. 2023.
27. Тельнов А. С.; Гончарук В. В. Технологічні парки: проблеми та перспективи розвитку. *ВІСНИК*, 2010, 235с.
28. Тенденції функціонування технологічних парків в світі та можливості імплементації в Україні в воєнний та повоєнний період. URL : <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/d63047d2-d99e-4f1d-be95-0e846f118410/content>
29. Гуташинський В. І. Технологічні парки України: результати роботи та проблеми діяльності. *НАУКА ТА ІННОВАЦІЇ*. № 2, 2005, С. 101-108

30. Уханова І. О. Формування механізму державної підтримки технопарків в Україні. *Економіка: реалії часу*, 2012, 3-4: С. 4-5.
31. Харлан О. І. е Інноваційні парки: світовий досвід та Україна. *Sciences of Europe*, 2021, 71-2: С. 55-58.
32. Чернова Ю. С.; Дорошенко Г. О. Індустріальні парки : сутність та місце у інноваційній інфраструктурі. *Херсонський національний технічний університет*, 2023, 158с.
33. Череп О. Г.; Моїсеєва А. А. Досвід формування інноваційних бізнес-інкубаторів у розвинених країнах світу. *Вісник Запорізького національного університету. Економічні науки*, 2015, 1: С. 131-138.
34. Щодо державної допомоги діяльності технопарків в Україні. URL : <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/ekonomika/schodo-derzhavnoi-dopomogi-diyalnosti-tekhnoparkiv-v-ukraini-analitichna>
35. Яненко І. Г.; Андреев О. В. Особливості створення та розвитку індустріальних парків в Україні. *Наукові праці. Економіка*, 2016, 273с.
36. Blazquez Victor; Biffi Alfredo; Aguado Ricardo. The social value of science and technology parks: a European perspective. *Technology Analysis & Strategic Management*, 2023, С. 1-12.
37. Baluch Nazim; Abdullah Che Sobry; Abidin Rahimi. Technology Parks of East Asia: An Analytical Discourse.
38. Charles David; Hayward Sally; Thomas Damien. Science parks and regional technology strategies: European experiences. *Industry and Higher Education*, 1995, 9.6: С. 332-339.
39. Interreg Europe. Policy solutions. Story. Technology Parks to promote regional economic transformation. URL: <https://www.interregeurope.eu/findpolicy-solutions/stories/technology-parks-to-promote-regional-economictransformation>

40. NG, Wei Keat Benny, et al. Towards a segmentation of science parks: A typology study on science parks in Europe. *Research Policy*, 2019, 48.3: C. 719-732.
41. Tsamis Achilleas. *Science and Technology Parks in the less favoured regions of Europe: An evaluation of their performance and the parameters of success*. London School of Economics and Political Science (United Kingdom), 2009.
42. The Israel Innovation Authority. URL : <https://innovationisrael.org.il/en/the-israel-innovation-authority-2/>
43. Silva Amanda Luiza Soares, et al. Science and Technology Parks (Stps): Evidence in America, Asia and Europe. *Razón y Palabra*, 2016, 20.93: C. 473-482.
44. SiliconValley. URL : <https://www.siliconvalley.com>
45. Sutherland Dylan. China's science parks: production bases or a tool for institutional reform?. *Asia Pacific Business Review*, 2005, 11.1: C. 83-104.
46. Saxenian AnnaLee. Bangalore: The silicon valley of Asia?. In: *Ponencia presentada en una conferencia sobre las perspectivas económicas de la India: promoción de reformas políticas, Center for Research on Economic Development and Policy Reform, mayo, Stanford, Calif.[dcrp.ced.berkeley.edu/faculty/anno/Papers.htm]*. 2000.
47. Rissola Gabriel. Science and Technology Parks as Drivers of Place-Based Innovation Ecosystems: Two Examples from Europe. *Science and Technology Parks and Regional Economic Development: An International Perspective*, 2019, C.159-184.
48. Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків : Закон України від 16 лип. 1999 р. № 991-XIV
// Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 40. – Ст. 370. –

[Електронний ресурс]. –

Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/991-14#Text>

49. Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків

в: стаття 3 [Електронний ресурс] // *Protocol.ua*. –

Режим доступу: https://protocol.ua/ua/pro_spetsialniy_regim_innovatsiynoi_diyalnosti_tehnologichnih_parkiv_stattya_3/

50. Закон України

«Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» № 991-XIV [Електронний ресурс] // *Zakon.cc*. –

Режим доступу: <https://zakon.cc/law/document/read/991-14>